

ကျော်ဖြသန်း

သာယာဝတီထောင်မှ

ငရဲခန်းများ

ကျော်မြသန်း

၁၉၃၀ ပြည့်နှစ် ၊ ဇူလိုင်လ ၄ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ ကြည့်မြင်တိုင်တွင် အဖဦးဘသန်း၊ အမိဒေါ်မြရီတို့မှ ဖွားမြင်သည်။ အမည် ရင်းမှာ ဦးသန်း ဖြစ်သည်။

ငယ်စဉ်က ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်ပယ်ကျောင်း၊

ရန်ကုန်မဲသဒ္ဓါယောကျ်ားကလေးကျောင်း တို့တွင် ပညာသင်ကြားခဲ့ရာ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ၁၀ တန်းစာမေးပွဲ အောင်မြင်သည်။ ဂျပန်ခေတ် တွင် ဦးဥတ္တမ ဂျပန်စာသင်ကျောင်းတွင် ဂျပန်စာသင်ကြားခဲ့သည်။

၁၉၄၅ မှစ၍ နိုင်ငံရေး လောကသို့ဝင်၍ ဆောင်ရွက်သည်။ ၁၉၄၈ ခု အလုပ်သမားသပိတ် ကို ခေါင်းဆောင်ပိုင်းမှ ဆောင်ရွက်ရင်း ပုဒ်မ ၅ ဖြင့် အဖမ်းခံရရာ သာယာဝတီထောင်ပွင့်သည် အထိ ဖြစ်သည်။ ထောင်မှထွက်ပြီးနောက် ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် အတူ တောခိုခဲ့သည်။ ကွန်မြူနစ်ပါတီတွင် ခရိုင်ကော်မတီအဆင့်အထိ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ၁၉၃၅ တွင် လက်နက်ချအလင်း ဝင်ခဲ့သည်။ ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေး လုပ်ငန်းစဉ် ၁၉၅၅ တွင် ပုဒ်မ ၅ ဖြင့် ဒုတိယအကြိမ် အဖမ်းခံရ သည်။ ၁၉၅၇ တွင် ပြန်ကြားရေး ဝန်ကြီးဌာန၌ ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်သည်။ ထို့နောက် ရုပ်ရှင်လုပ်ငန်း ကောက်ပိုရေး ရှင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့လုပ်ကိုင်ရာမှ ယုဇနရုံမန်နေဂျာအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။ ထို့နောက် သမ္မတရုပ်ရှင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ ဒုတိယမန်နေဂျာအဖြစ် ထမ်းရွက်သည်။

၁၉၅၇ ခုတွင် မြန်မာနိုင်ငံ ရဲတပ်ဖွဲ့မှထုပ်ဝေသည့် မှုခင်း မဂ္ဂဇင်း၌ ‘အချုပ်တွင်းမှ ဖြောင့်ချက်’ ဆောင်းပါးများ ရေးသား၍ စာပေနယ်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ရှုမဝ စသော မဂ္ဂဇင်းတွင် ‘ကျော်မြသန်း’ ကလောင်အမည်ဖြင့် ဝတ္ထုများ ရေးသားခဲ့ပြီး သတင်းစာများ၌ ‘ရဲဘော်သန်း’ အမည်ဖြင့် နိုင်ငံရေး ဆောင်းပါးများ ရေးသားခဲ့သည်။ ကျော်မြသန်းသည် စာပေလုပ်သားအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ဖြစ်ပြီး အဖွဲ့ဝင်အမှတ်မှာ ၀၁၂၂ ဖြစ်သည်။

၁၉၅၈ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ဒေါ်မြမြနှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ သားသမီး မထွန်းကားခဲ့ချေ။

ထို့နောက် အမှတ် ၄၂ ၊ ကမ္ဘာ့အေးစေတီလမ်း၊ ဗဟန်းမြို့ ၌ နေထိုင်ရင်း

စာပေများ ရေး သားလျက်ရှိစဉ် ၂၀၀၁ ခု ၊ နိုဝင်ဘာလ ၇ ရက်နေ့တွင်
ကွယ်လွန်သွားခဲ့လေသည်။

နိဒါန်း

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက နာဇီတို့၏ ကမ္ဘာကျော်အကျင်းစခန်းကြီး ဖြစ်သော ပိုလန်နိုင်ငံအော့စဝစ် အကျင်းစခန်းကြီးအကြောင်း ဖတ်မိသည့်အခါ နာဇီတို့၏ ရက်စက်မှု မျိုးစုံကိုနာကြည်းစုပ်သပ်ခဲ့သလို အနှိပ်စက်ခံအကျင်းသားတို့၏ ဘဝကိုလည်း စွာ နာခြင်းများ စွာ ဖြင့် ရင်တမမ ဖတ်ရှုခဲ့ရပေသည်။

အော့စဝစ်ကား ကမ္ဘာကျော်စစ်အကျင်းစခန်းကြီးအဖြစ် ထင်ရှားခဲ့၏။ အော့စဝစ်အကျင်းစခန်းကြီးအကြောင်းကား ယနေ့အထိပင် ကမ္ဘာတိုင်တုန်ဟီးလျက် ရှိပေသည်။ အနီ အော့စဝစ် အကျင်းစခန်းကြီးကဲ့သို့ ကမ္ဘာတိုင်အောင် မကျော်ကြားခဲ့သော်လည်း တစ်ချိန်သော အခါက တစ်ခေတ်သော အခါက အမာပြည်တခွင် ဟိုး... ဟိုး... ကျော်ခဲ့ပေသော သာယာဝတီအကျင်းထောင်ကြီး၏ ရက်စက်မှု များ ကို ရေးသားတင်ပြချင်စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါသည်။

သို့သော် အခြေအနေက ခွင့်မပေးခဲ့သဖြင့် တင်ပြချင်စိတ်ကို မြို့သိပ်ထားခဲ့ရပေသည်။ အခြေအနေက ခွင့်မပေးဆိုသည်မှာ ဖ-ဆ-ပ-လ အုပ်စိုးမှု လက်ထက်က ဖြစ်ပွားခဲ့သဖြင့် ထိုခေတ်တွင် ဤစာအုပ်ကို ထုတ်ဝေခွင့် ပေးမည် မဟုတ်သော ကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ စင်စစ်ဆိုသော် ဖ-ဆ-ပ-လ မကောင်းကြောင်း ရေးသားမည် မဟုတ်ပါ။ တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကိုသာမက မျှတစွာ သင်္ခန်းစွာ ယူနိုင်စေရန်အတွက် ရေးသားခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

၁၉၄၈ခု ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေး ရပြီးနောက် သာယာဝတီအကျင်းထောင်ကြီးကို နိုင်ငံရေး အကျင်းသမားများ ထားရှိရာ ထောင်ကြီးအဖြစ် သတ်မှတ်၍ ၁၉၄၈-ခု မတ်လမှစ၍ ကွန်မြူနစ် ဖြူ... နီ... ကြောင်... ကြားများ အပါအဝင် နိုင်ငံရေး အကျင်းသမားများ ကို သာယာဝတီထောင်သို့ စတင်ပို့ခဲ့၏။

ထိုအချိန်မှ စတင်၍ သာယာဝတီထောင်က ငရဲခန်းဇာတ်လမ်း စတင်ခဲ့၏။ ထိုစဉ်က သာယာဝတီထောင်ရောက် အကျင်းသား အားလုံးလိုပင် လောကငရဲသို့

ရောက်ခဲ့ရသည်ပမာ ညှင်းပန်းနှိပ်စက်မှု မျိုး စုံကို အလူးအလိုမဲ့ခံခဲ့ရ၏။ ထောင်မှ ထွက်လာသူများ အနက် လူစဉ်မမှီ ဖြစ်ခဲ့သူများ ၏ အရေအတွက်မှာ လည်း ထောင်ဂဏန်းတမျှရှိခဲ့သလိုနှိပ်စက် ညှင်းပန်းမှု ဒဏ်ကြောင့် သေဆုံးခဲ့သည့်ဦးရေမှာ လည်း မနည်းခဲ့ပေ။

ထိုစဉ်က သာယာဝတီထောင်၏ ညှင်းပန်း နှိပ်စက်မှု များ မည် မျှလောက် ဆိုးဝါးရက်စက်ပြင်းထန်ခဲ့သည်ကိုမူ ဤစွာ အုပ်က အဆုံးအဖြတ် ပေးလာလိမ့်မည် ဖြစ်ပါသည်။

သာယာဝတီအကျင်းထောင်အကြောင်း ရေး လျှင် ထိုစဉ်က ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခြင်း ခံရသူများ မှာ များ သော အားဖြင့် ကွန်မြူနစ် နိုင်ငံရေး အကျင်းသားများ သာ ဖြစ်ကြရာ ယခုစွာ ရေး သူ အနေဖြင့် ကွန်မြူနစ် နိုင်ငံရေး သမားများ အား ဝါဒအနေအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်စွဲအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အတ္တစွဲထား၍ ရင်ထုမနာ ရေး သားခြင်း မဟုတ်သည်ကိုမူဦးစွာ အလေးအနက်ဝန်ခံလိုပေသည်။

နိုင်ငံရေး သမိုင်းတစ်ခုကို ရေး သားပြုစုရာတွင် တစ်ချိန်သော အခါက ဖြစ်ခဲ့သည့် တကယ့်အ ဖြစ်အပျက်များ ကို ကောင်းသည် ဖြစ်စေ၊ ဆိုးသည် ဖြစ်စေ၊ မပျောက်မပျက် မှတ်တမ်းတင်ထားသင့်သည်ဟူသော ခံယူချက် အရင်းခံဖြင့် သာ ရေး သားခြင်း ဖြစ်သည်ကိုမူ သံသယ ကင်းကြစေလိုပါသည်။

တော် လှန်ရေး အရပ်ရပ်၏ ခေါင်းဆောင်ကြီး ဖြစ်သော ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်း၏ “လူကို လူလိုကြည့်၍ လူလိုမြင်ကာ ညှာတာရမည် ” ဟူသော သြဝါဒကို အခြေပြု၍ မည်သည့်ခေတ် မည် သည့်အချိန်သို့ ရောက်ရှိသည် ဖြစ်စေ၊ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတွင် လူကို လူလိုသဘာမထားခဲ့သည့် သာယာဝတီထောင်ကဲ့သို့ ကြမ္မာဆိုးမျိုး မပေါ်ပေါက်စေရန် ဆန္ဒပြု ရေး သားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ပြင် လက်ရှိဗမာ့တပ်မတော် ၏ ကွန်မြူနစ်များ အပေါ် ကျင့်သုံးခဲ့သည့် စံနာမူနာ ယူထိုက်သော သက်ညှာမှု တစ်ခုကို တင်ပြလိုပေသည်။

မကြာသေးမီ ကာလက အစိုးရကို လက်နက်စွဲကိုင်တိုက်ခိုက်လျက်ရှိသော ကွန်မြူနစ် ခေါင်းဆောင်များ ပါသည့် အစုတစ်စုကို ဗမာ့တပ်မတော် ကအကြိတ်အနယ် တိုက်ခိုက်နေသည့် ခြေမှု န်းရေး တိုက်ပွဲများ တွင် ကိုင်းတောကြီးများ ၊ ကျူတောကြီးများ အတွင်း ၊ ပြေးပေါက်မရှိပဲ ချောင်ပိတ်မိနေသည့် ကွန်မြူနစ်များ ကို အပေါ်စီးရနေသည့် ဗမာ့တပ်မတော် က ရက်ရက်စက်စက် မခြေမှု န်းခဲ့ပေသည်။

တိုက်ပွဲကာလ ဖြစ်ရသဖြင့် ရက်ရက်စက်စက် ချေမှု န်းတိုက်ခိုက်ခြင်း ပြု သည့်တိုင်အောင် အပြစ်ဆိုဖွယ်ရာ မရှိပေ။ ဤသို့သော အခြေအနေ မဆိုးမိမှာ ပင် ကွန်မြူ နစ်တို့အား လက်နက်ချ ထွက်ခဲ့ကြရန် အကြိမ်ကြိမ် သတိပေးမေတ္တာရပ်ခံ၍ အချိန်ပေးခဲ့၏ ။ ဤသို့ အကြိမ်ကြိမ် သတိပေး မေတ္တာရပ်ခံချက်ကို မည် သို့မျှတုန့်ပြန်မှု မပြုခဲ့သော အခါမှသာ ချေမှု န်းရေး တိုက်ပွဲအဆင့်ကို မလွဲမရှောင်သာတော့သဖြင့် တိုးမြှင့်ခဲ့ရသည့် သာဓကတစ်ရပ် ထင်ရှားစွာ ထူထောင်ခဲ့ပေသည်။

အမျိုးသားအချင်းချင်းအပေါ်တွင် ရန်သူလို သဘာမထားပဲ မေတ္တာရေ့ရှုမှု ၊ ညှာတာမှု ၊ လူသားဆန်မှု များ ထုတ်လှစ်ပြသခဲ့ခြင်း ဖြစ်ရာ အထူးစံနမူနာအ ဖြစ် မှတ်တမ်းပြု ထားအပ်လှပေသည်။

၁၉၄၈-ခုနှစ် ဖြစ်ရပ်နှင့် ယနေ့ ဖြစ်ရပ်နှစ် ၃ နှိုင်းယှဉ်ကြည့်သော် လူလူချင်းအပေါ် ထားရှိသည့်ထားရှိရန် လိုအပ်လှသည့် မေတ္တာတရား၏ တိုးတက်လာမှု အတိုင်းအတာမှာ ဝမ်းမြောက်ဂုဏ်ယူချီးကျူး စရာ ကောင်းလှပေ၏ ။ ရှေ့တွင် လည်း ဤထက် နောက်မဆုတ်ပဲ ဤထက်တိုးတက်လာမည် မှာ သံသယရှိစရာ မလိုတော့ပေ။

၁၉၄၈ခု သာယာဝတီထောင် ဖြစ်ရပ်မှာ ကြေကွဲဖွယ်ရာ ကောင်းလှပေရာ လူလူချင်း ထားရှိအပ်သည့် တရားမှုတသော လူ့အခွင့်အရေး အဆောက်အအုံကြီးတစ်ခု တည်ဆောက်ရေး တွင် သင်္ခန်းစာယူစရာ မှတ်တမ်းမှတ်တိုင်တစ်ရပ်အ ဖြစ် ရှုမြင်နိုင်ကြမည် ဆိုပါလျှင် ယခုစာတမ်းကို ရေး သားတင်ပြရကျိုး နပ်ပြီဟုစာရေး သူအဖို့ ကြီးမားသော ကြည်နူးနှစ် သိမ့်မှု ဆုလာဘ်တစ်ခုအ ဖြစ် လက်ခံရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဤကားစာရေး သူ၏ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ဆန္ဒ အရင်းခံပင်တည်း။

သို့သော် ယင်းသာယာဝတီထောင်ကား လွတ်လပ်ရေး ၏
နောက်ပိုင်းခေတ်တွင် မှ ထိုသို့ညှင်းပန်းနှိပ်စက်မှု မျိုး ဖြစ်ပွားခဲ့ပေသည် မဟုတ်ပေ။

၁၉၃၀-ခုနှစ် မှစ၍ တောင်သူလယ်သမားခေါင်းဆောင်ကြီး ဆရာစံနှင့်
တကွသော အရေးတော်ပုံ တပ်သားများ ကို စံတင်လောက်သည့်ညှင်းပန်း နှိပ်စက်မှု မျိုး ပြု
လုပ်ခဲ့သည့် ထောင်တစ်ခုလည်း ဖြစ်ပေသည်။

ယနေ့ အကျဉ်းထောင်များ တွင် ကား ညှင်းပန်းခြင်း၊ နှိပ်စက်ခြင်း၊ ရိုက်နှက်ခြင်း
စသည်များ မကြားရပေ။ထို့ပြင် အေ-ဘီ-စီ ဆိုသော အတန်းအစား ခွဲခြားမှု လည်း မရှိတော့ပဲ
တပြေးညီစွာ သော ခံစားခွင့်ရှိသမျှ လူ့အခွင့်အရေး များ ကို တတ်နိုင်သမျှ ပေးနေ၏ ။ ဤသို့
တော် လှန်ပြောင်းလဲလာသော ခေတ်နှင့်အညီ ပြောင်းလဲလာခဲ့သော ဖြစ်ရပ်မှာ တော်
လှန်ရေး ၏ ဆုလာဘ်အဖြစ် လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ကြိုဆိုရမည် လုပ်ငန်းရပ်များ ပင်
ဖြစ်ပေသည်။ နယ်ချဲ့တော် လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဆရာစံနှင့် တပ်သားများ အား
ဤသာယာဝတီထောင်တွင် ဖြစ်ခဲ့သည့် အတိတ် ဖြစ်ရပ်များ ကို စစ်ကြောသည့်အခါ
ထူးခြားချက်သုံးချက် တွေ့ရမည် ဖြစ်မည် ။ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ခဲ့သည့် ထူးခြားချက်တစ်ချက်၊
လွတ်လပ်ရေး ခေတ်တွင် လူလူချင်း အညှာတာကင်းမဲ့စွာ ညှင်းပန်း နှိပ်စက်ခဲ့သည်မှာ လည်း
သာယာဝတီထောင်၏ ထူးခြားချက် တစ်ချက်။

“ရက်စက်ပါပေကွယ်” စာအုပ် ရေး သားခဲ့သည့် သခင်နု (ဦးနု) လက်ထက်တွင်
ဖြစ်ခဲ့၍ သူ၏ ရက်စက်ပါပေကွယ် စာအုပ်ထက် အဆပေါင်း ထောင်သော င်းမက
ရက်စက်ခဲ့သည့် ဖြစ်ရပ်မှာ လည်း သာယာဝတီထောင်၏ ထူးခြားချက်တစ်ချက်။

ယင်းတို့ဖြင့် ဗျူရိုကရက် ခေတ်ဟောင်းမှ လူသားအချင်းချင်း
ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ရာတွင် နာမည် ဆိုးဖြင့် ကျော်ကြားခဲ့သော အမည် :စက်ကြီးသဖွယ်
ထင်ရှားသည့် သာယာဝတီထောင် အကြောင်းကို သမိုင်းမှတ်တမ်းတစ်စောင်အဖြစ် ပြုစု၍
တင်ပြခြင်း၏ ရိုးသားသော စေတနာကို လက်ခံလျှင် စာရေး သူ၏ ဆန္ဒနှင့်
ထပ်တူထပ်မျှကိုက်ညီသော အမြင်ရှိလျှင် ဤစာအုပ်ကို ကြို၊ ပမ်း ရေး သားရခြင်း၏
ကျွန်တော် ဆန္ဒပြည့်မြောက်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း ရိုးသားစွာ ဝန်ခံအပ်ပါသည်။

ရန်ကုန်ထောင်ကြီးတွင်

ကွန်မြူနစ်ပါတီကို မတရားအသင်းအဖြစ်ကြေညာပြီး

ကွန်မြူနစ်ပါတီကို ၁၉၄၈ခုနှစ် မတ်လ ၂ရက်နေ့တွင်

မတရားသင်းကြေညာပြီးနောက် ရန်ကုန်မြို့ အနှံ့အပြားရှိ ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်များ အား ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ ပါတီခေါင်းဆောင်ပိုင်းနှင့် ပါတီဝင်တစ်ရာကျော်တို့ကို ဖမ်းမိခဲ့သည်။

ဖမ်းမိသူများ ကို အစု နှစ် စုခွဲ၍ တစ်စုကို အင်းစိန်ထောင်၊ အခြားတစ်စုကို ရန်ကုန်ထောင်သို့ပို့ခဲ့ရာ ရန်ကုန်ထောင်ရောက်သူပေါင်းမှာ ဤစာရေး သူ အပါအဝင်၅၁-ယောက် ဖြစ်ပေသည်။

ရန်ကုန်ထောင်ကြီးသို့ ညနေ၇နာရီတွင် ရောက်ရှိသွားကြရာ ဘူးဝတွင် စာရင်းယူခြင်း၊ ရှာဖွေခြင်း၊ ပါသွားသော ပစ္စည်းများ အမှတ်အသားလုပ်ခြင်းတို့ကြောင့် ကျွန်တော် တို့နေရမည့် အဆောင်သို့ ညနေ ၅နာရီကျော်မှပင် ရောက်ကြ၏ ။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော် တို့လူစုတွေ အသက်ကြီးပိုင်းထက် လူလတ် လူရွယ်ပိုင်းက များ သည့်အလျောက် လူငယ်များ ပီပီ တက်တက်ကြွကြွ ရှိကြရာ ထောင်ထဲ ရောက်ရသည်ကိုပင် ဂုဏ်ထူးကြီးတစ်ရပ်အ ဖြစ် လက်မထောင်လျက် စိတ်ညစ်ဖို့ဝေးစွ ဝမ်းသာအားရ ပျော်ရွှင်နေကြပေသည်။

ညနေ ၅ နာရီခွဲခန့်တွင် ကျွန်တော် တို့အား ထမင်းကျွေးရန် သံစည်ပိုင်းပြတ်ကြီးနှင့် လုံးတီးထမင်းများ ယူလာကာ ဒန်ပုဂံပြားများ ဖြင့် ပြင်ဆင်နေကြ၏ ။ ကျွန်တော် တို့က ထောင်အရာရှိများ အား-

“ဒါတွေ ဘယ်သူ စားဖို့လဲ”

ဟုမေးသည့်အခါ-

“ခင်ဗျားတို့ စားဖို့ဘဲ”

ဟု အဖြေပေးကြသည်။

ကျွန်တော် တို့က ဘာမျှ ဘာမျှထပ်၍ မပြောကြတော့ပဲ ထမင်းထည့်လာသည့် သံစည်ပိုင်းပြတ်ကြီးကို ဘောလုံး ကန်သလို ပိုင်း၍ ကန်လိုက်ကြရာ လုံးတီးထမင်း နီနီလေးများ မြေကြီးတွင် ပြန့်ကြဲသွားကုန်၏ ။ အချို့ကလည်း ဒန်ပုဂံပြားများ ကို ယူ၍ လွှတ်ပစ်ကြရာ ဒန်ပုဂံပြားများ မှာ လေထဲတွင် ပုဂံပြားပျံများ အလား ပျံနေကြပေသည်။

ထောင်အရာရှိများ ကား ကျွန်တော် တို့လုပ်သမျှကို ဘာမျှမပြောပဲ ရပ်ကြည့်၍ သာ နေကြ၏ ။ မကြာမီ ထောင်မှူး ကြီး မစ္စတာဘားဂီး ရောက်လာပြီး ကျွန်တော် တို့ကို တောင်းပန်ရှာပါသည်။

သူ့အနေဖြင့် ရုတ်တရက် စီစဉ်ရခြင်း ဖြစ်၍ ယနေ့အတွက် သည်းခံကြရန် မေတ္တာရပ်ခံသော် လည်း လက်မခံပဲ ဆူပူနေကြသဖြင့် ထောင်မှူး တစ်ယောက် အား စေလွှတ်၍ ပေါင်မုန့်နှင့် ငါးသတ္တာများ ဝယ်ခိုင်းလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော် တို့ကား ရန်ကုန်ထောင်ကြီးတွင် မင်းမှုချင်တိုင်း မင်းမှုခဲ့ကြ၏ ။ ထောင်က စီစဉ်ပေးသော အစားအသောက်အများ အပြင် အိမ်ကမိဘများ ပို့သော အစားအစာများ ဖြင့် အလှူပယ် ဖြစ်နေကြရာ ထောင်ထဲရောက်နေသူများ နှင့်မတူပဲ စုပေါင်းပျော်ပွဲစား ထွက်သူများ ပုံ ပေါက်နေကြပေသည်။

ညဖက်များ တွင် ကျွန်တော် တို့အိပ်သည့် ခေါင်းရင်းမှ အစောင့်ဝါဒါများ က ကင်းစောင့်ရင်းလမ်းလျှောက်ရာတွင် စစ်ဖိနပ်ကြီးများ စီး၍ လျှောက်သဖြင့် အိပ်မရပါဟု ထောင်မှူး ကြီးအားပြောသော အခါ ချက်ခြင်း ညှပ်ဖိနပ်များ စီးရမည် ဟု အမိန့်ပေးခဲ့၏ ။ ဤသို့နှင့် ကျွန်တော် တို့ကားပျော်လိုက်ပါးလိုက် နိုင်ငံရေး သင်တန်းတက်လိုက်ဖြင့် မင်းမှုချင်တိုင်း မင်းမှုနေခဲ့ပေသည်။

ထို့သို့ နေရင်းမှ ထောင်တွင် ၎င်း ကဆုန်ညောင်ရေသွန်းပွဲတော် နှင့် ကြုံကြုံ က်လာခဲ့ရာ ထိုကဆုန်ညောင်ရေသွန်းပွဲကို ရာဇဝတ်မှု အပြစ်ကျ အကျဉ်းသားများ က ဦးစီးလုပ်ရန် စီစဉ်ကြပါသည်။ ထောင်တွင် ၎င်း အကအဖွဲ့ဖြင့် လည်း နေ့ခင်းရန်စီ စဉ်ထား၏ ။

ထို့အပြင် အပြင်မှဝန်ကြီးတစ်ဦး ကြွရောက်အားပေးမည် ဆိုသဖြင့် အကောင်းဆုံး အစီအစဉ် ဖြစ်အောင် ကြိုးပမ်းနေကြပေသည်။

နေ့ညမစ ဆိုင်းသံအံ့သံ တညညဖြင့်ကျွန်တော် တို့ ရန်ကုန်ထောင်ကြီးကား စိုပြေနေပေသည်။ သို့သော် ပြဿနာကားပေါ်လာ၏ ။ အပြင်မှ ဝန်ကြီးတစ်ဦးကြွရောက်မည် ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော် တို့ပုဒ်မ ၅ များ အား ထိုနေ့တွင် ဘယ်မှထွက်ခွင့်မပေးပဲ အားလုံး ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်နေကြရန် ထောင်အာဏပိုင်များ က လာရောက်မေတ္တာရပ်ခံခဲ့ပေသည်။

ကျွန်တော် တို့က ထိုမေတ္တာရပ်ခံချက်ကို လုံးဝလက်မခံပဲ ချက်ခြင်း အစည်းအဝေးထိုင်ကြပြီးဝန်ကြီးလာလျှင် ကြွေးကြော်သံများ ဖြင့် ဆန္ဒပြရန်ဆုံးဖြတ်ချခဲ့၏ ။ ပြေပြေလည်လည် ဖြစ်နေသော ထောင်အာဏပိုင်များ နှင့် ကျွန်တော် တို့ ဆက်ဆံရေး မှာ တင်းမာသွားခဲ့ပေသည်။

ကဆုန်လပြည့်ဗုဒ္ဓနေ့.ဝယ်

ထောင်သို့လာမည့် ဝန်ကြီးမင်းမှာ မည်သည့်အချိန်တွင် ကြွရောက်လာမည် မသိသဖြင့်နံနက် ၄-နာရီကပင် အိပ်ရာမှ ထကြ၍ လက်ဖက်ရည်မုန့်များ ဖြင့် ဝမ်းဖြည့်ထားလိုက်ကြပြီး အသင့် ပြင်ဆင်ထားကြ၏ ။ ထိုနောက် ကျွန်တော် တို့က ဝီရိယ လွန်ကဲနေကြသော်လည်း ၈-နာရီ ထိုးသည့်တိုင် ဝန်ကြီးမင်းကား ကြမလာသေးပါ။ လည်ပင်း တရှည်ရှည်နှင့် စောင့်မျှော်နေရသည့်အတွက် ပျင်းရိပြီးငွေ့လာကြ၏ ။

သို့နှင့် နံနက် ၉-နာရီခွဲလောက်တွင် ကျွန်တော် တို့ စိတ်ပျက်ပြီးငွေ့နေစဉ် ဝန်ကြီးကြွရောက်လာမည့် အရိပ်အရောင် များ ကို မြင်လာရ၏ ။ လက်ထဲတွင် ဝါးရင်းဒုတ်ကြီးများ ကိုင်ထားသည့် ထောင်ဝါဒါများ စုရုံးလျက် ကျွန်တော် တို့နေသော ဖဲနံပါတ်အဆောင်သို့ ချီတက်လာကြပြီ။ ထို့နောက် အဆောင်ကို ဝိုင်းလျက် အသင့်နေရာ ယူထားလိုက်ကြ၏ ။

ကျွန်တော် တို့ကလည်း အားကျမခံပင် အိပ်ဆောင်များ ကို ကာရံထားသည့် အုတ်တံတိုင်းပေါ်တွင် တန်းစီ၍ နေရာယူထားလိုက်ပါသည်။ ထောင်ကျ အကျဉ်းသားများ သည်လည်း သူတို့၏ အဆောင်များ ပေါ်မှ ဝိုင်းအုံလျက် ကျွန်တော် တို့၏ အခြေအနေကို အကဲခတ်ကြနေကြ၏ ။

ဝန်ကြီးရောက်လာပေပြီ။ သူကား ကချင် အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီး ဆမားဇူးဝါးဆင်ဝါးနောင် ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်တော် တို့က ပြည်လုံးကျော်ဦးကျော်ငြိမ်းကို စောင့်မျှော်နေကြ၏ ။

မတတ်နိုင်ပါ။ မည် သူလာလာ အစီအစဉ်အတိုင်း ဆန္ဒပြ ကြွေးကြော်ရပေတော့မည် သာ ဖြစ်၏ ။ အောက်ပါ ကြွေးကြော်သံများ ကို နှစ် ကြိမ်စီ ကြွေးကြော်ကြသည်။

"အတုအယောင်လွန်လပ်ရေး -အလိုမရှိ"

"မတရားအသင်းပုဒ်မတွေ -ရုပ်သိမ်းပေး"

"ဖ-ဆ-ပ-လ အစိုးရ ကျဆုံးပါစေ"

"ဖိနှိပ်မှု ဥပဒေတွေ - ရုပ်သိမ်းပေး"

"ဆမာကြီး- ပြန်သွား"

"ဖိလှောင်ကြမည် - ထိလှောင်ချမည် "

"ကွန်မြူနစ်တိုက်ပွဲ- အောင်မြင်ရမည် "

ဟူသော ကြွေးကြော်သံများ ကား တစ်ထောင်လုံး ဟိန်းထွက်သွားပေသည်။ ပထမတော့ ကျွန်တော် တို့ ပုဒ်မ၅ များ သာ ကြွေးကြော်နေရာမှ တဖြည်းဖြည်း အချပ်သမားများ ၊ အခြားအကျဉ်းသားများ ပါ ဝိုင်းဝန်းကြွေးကြော်လာကြတော့၏ ။

ထောင်အာဏာပိုင်များ ကား မျက်နှာညိုပုတ်လျက် ဆမားကြီးကား ဟိုကြည့်

သည်ကြည့်၊ ကျွန်တော် တို့ကား သံကုန်ဟစ်ဆဲ။ ထိုအခိုက်လက်နက်ကိုင်အစောင့်များ
ပြေးဝင်လာပြီး ကျွန်တော် တို့အား သေနတ်များဖြင့် ချိန်ထားကြ၏ ။

ကျွန်တော် တို့ ထောင်ထဲတွင် ကား အပြုံး ပန်း ဆင်နေကြ၏ ။
ဝန်ကြီးဆမားကြီးကား ခေတ္တသာ နေထိုင်ပြီး ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားတော့၏ ။ ဆမားကြီး
ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားပြီးနောက်တစ်နာရီကြာအောင် ကြွေးကြော်သံများ ကား
ဆက်လက်ရှိနေဆဲပင်။

ကျွန်တော် တို့ကို စောင့်နေသည့် ထောင်ကြပ်များ ပင် အိုက်ပွတ်လာကြပေပြီး၊
ထမင်းစားချိန်ပင် လွန်လာခဲ့ပြီး ဖြစ်၏ ။ထောင်မှ ၁၂နာရီ သံချောင်းခေါက်သံ ကြားမှပင်
ကြွေးကြော်သံများ ရပ်လိုက်ကြပေသည်။

တုံ့ပြန်မှု

ထိုနေ့တွင် မူ အခြေအနေကား အေးဆေးငြိမ်သက်နေ၏ ။ နောက်နေ့တွင်
ထောင်အာဏာပိုင်များ ကတုံ့ပြန်မှု ပေးလာ၏ ။

ထောင်ဝင်စာ အကန့်အသတ်မရှိ ပိတ်လိုက်ပြီ ဟူ၍ တည်း။ ကြွေးကြော်သံများ
ကား ပြန်လည်ထွက်ပေါ်လာရတော့၏ ။ ဤအကြိမ်တွင် ၂၄နာရီ အသံမစဲ ကြွေးကြော်ပွဲ
ဆင်နွှဲကြတော့၏ ။

အခြေအနေကား ပြန်လည် တင်းမာလာ၏ ။

မြို့၊ သူမြို့၊ သားများ ပင် ထောင်ပြင်မှ လာရောက် နားသော တ
ဆင်နေကြပေပြီ။

သုံးရက်မြောက်တွင် ထောင်အာဏာပိုင်များ က စေ့စပ်ရေး ခေါ်လာ၏ ။
ဖြေရှင်းကြ၏ ။ သို့နှင့် ပြဿ နာပြေလည်သွားတော့သည်။

ကျွန်တော် တို့ကလည်း ဆူဆူပူပူမလုပ်ရန်၊ သူတို့ကလည်း
ထောင်ဝင်စာပြန်ဖွင့်ပေးရန် အပေးအယူ တည့်သွားကြပေသည်။

အမှန်အားဖြင့် စေ့စပ်ပွဲကား အာဏာပိုင်များ ၏ လိမ်မာပါးနပ်မှု ပင်၊ ထိုးမည် စစ် တစ်လှမ်းဆုတ်၍ အရှိန်ယူလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ သုံးရက်အတွင်း ၊ သာယာဝတီထောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ရမည် ဖြစ်၍ ပြင်ဆင်ထားကြပါဟု အမိန့်ပေးလာ၏ ။

ကျွန်တော် တို့က ထောင်သာမဟုတ် ကြိုး စင်တက်ရန်ပင် အသင့်ရှိကြောင်း ပြန်ကြားလိုက်၏ ။ သာယာဝတီထောင် ရောက်လျှင်ဖိနှိပ်ခဲ့သော် မည် သို့ တိုက်ပွဲဝင်ရမည် ကို ဆက်လက်ဆွေးနွေးကြရာ အရင်ရောက်နှင့်သူ ရဲဘော်များ နှင့် တွေ့ဆုံပြီးမှ စဉ်းစားလုပ်ရန် သဘောတူ အဖြေထွက်လာ၏ ။

ထို့ကြောင့် ထောင်ပြောင်းရမည် ဖြစ်ပါသဖြင့် မိမိတို့အိမ်များ မှ လိုအပ်သော ပစ္စည်းများ မှာ ကြားကြပါသည်။ အိမ်များ ကလည်း အဝေးထောင် ပြောင်းရမည် ဖြစ်သဖြင့် လိုလေသေးမရှိအောင် အစားအသောက် ပစ္စည်းများ ကို အပြည့်အစုံ ပို့ပေးကြပေသည်။ ကျွန်တော် တို့မှာ အိပ်ယာလိပ် အပြည့်အစုံ၊ အနွေးထည်များ အပါအဝင် အဝတ်အစားအပြည့်အစုံ၊ စားသောက်စရာ အပြည့်အစုံဖြင့် အသင့် ဖြစ်နေကြ၏ ။

နို့ဆီ အလုံးပေါင်း ၈၀၀ကျော်၊ ဂိုဒင်းဘတ် မုန့်ဘူး ၆၀ကျော်၊ ယိုဘူး ၄၀ကျော်၊ ဆားငံသီး၊ သကြားလုံးကအစ စားသောက်ဖွယ်မျိုးစုံမှာ တထမ်းတပိုးကြီး ဖြစ်နေ၏ ။ မြင်ကွင်းအ ဖြစ်အပျက်ကား ထောင်ပြောင်းနှင့် မတူပဲ ရပ်ဝေးကျောင်းပြန် ကျောင်းအိပ် ကျောင်းစားသမား သို့ မဟုတ် ဘုရားဖူးများ နှင့် တူနေပေသည်။

မေလ ၂၂ရက်နေ့ နံနက်တွင် ရန်ကုန်ဘူတာကြီးသို့ အစောင့်အကြပ် အပြည့်အစုံနှင့် တပျော်တပါးကြီး ရောက်ကြပြီး မီးရထားဖြင့် သာယာဝတီဘူတာသို့ ခရီးဆက်ခဲ့ကြ၏ ။ လမ်းတွင် သီချင်းဆိုလိုက်ကြ၊ ဘူတာတစ်ခု ဆိုက်လျှင်ကြွေးကြော်သံများ ဟစ်လိုက်ကြနှင့် နံနက် ၁၀နာရီခန့်တွင် သာယာဝတီဘူတာသို့ရောက်ခဲ့ကြပေသည်။

